

Nummer van het vonnis: 2394
Nummer van het parket: BG.66.97.241-99-St
Nummer van het repertorium: 2346

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

1. _____, arbeider in metaalbewerking, geb. te _____ op _____, won. te _____

2. _____, ondernemingsnummer _____, opgericht bij notariële akte dd. 14.03.1992, met zetel te _____

beiden vertegenwoordigd door meester _____ adv. te _____

Gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

de eerste:

1. door op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan
ondernemingsnummer opgericht bij
notariële akte dd. 14.03.1992, met zetel te

(beschrijving werken) :

- verharderen terrein met steenslag (45m x 25m);
 - stapelen van containers;
 - plaatsen prefabgebouw;
- te op niet nader te bepalen data in de
periode gaande van in de loop van 1999 tot 30.04.2000;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand
gehouden te hebben,

de eerste: in de periode gaande van 1999 tot en met
30.04.2000 ;

de tweede: van 02.07.1999 tot en met 30.04.2000;

De feiten onder de tenlastelegging 1 en 2 thans strafbaar
overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 4°, 5°
a/b/c/d, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18
mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten
van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april
2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus
2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003
(B.S. 22.08.2003).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 4°, 5° a/b/c/
d (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18
mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten
van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april
2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus
2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003
(B.S. 22.08.2003) , de bij artikel 99 § 1-1°, 4°, 5°
a/b/c/d bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder
voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet
of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande
stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een
grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst,
een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te
hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met
uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in
casu:

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging
A.1

door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toe-
stand

te in de periode gaande van 01.05.2000
tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde
18 maart 2004.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in
openbare terechtzitting;

1. Beknopte uiteenzetting der feiten en voorafgaanden

Onderhavige strafvordering werd aanhangig gemaakt naar aan-
leiding van een proces-verbaal van vaststelling d.d. 19 maart
1999. Door de hiertoe bevoegde ambtenaar werd alsdan vastge-
steld dat op het perceel, gelegen te

en kadastraal gekend onder

en in eigendom toebehorend aan tweede gedaagde
wederrechtelijk tot uitvoering werd overgegaan van navolgende
werken:

- het verharderen van het terrein met steenslag (ca. 45m x 25m)
voor het plaatsen van voertuigen en containers;
- het stapelen van containers;
- het plaatsen van een prefabgebouw, aansluitend op de be-
staande loods;
- het graven van een poel en ophoging in het terrein.

Bij schrijven van 6 juni 2002 werd door Gewestelijk Steden-
bouwkundig Inspecteur namens het Ministerie van de
Vlaamse Gemeenschap, Afdeling ROHM Ruimte-

lijke Ordening een herstellvordering overgemaakt aan het par-
ket van de heer procureur des Konings, inhoudende een herstel
in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert:

- het verwijderen van de verharding;
- het verwijderen van de containers;
- het afbreken van het prefabgebouw;
- het terug dempen van de poel en het herstellen van het niveau
van het terrein;
- het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en
het herstellen van het terrein in de oorspronkelijke toestand.

Het terrein, waarop de bouwovertrading werd begaan, bevindt zich volgens Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur volgens het gewestplan in een agrarisch gebied.

Volgens het proces-verbaal van Inspecteur van van de politiezone regio d.d. 20 maart 2003 werden de inbreuken gepleegd op de percelen grond, gelegen aan en volgens de in bijlage gevoegde uittreksels van de kadastrale legger kadastraal gekend onder perceelnummers

Volgens de door eerste gedaagde op 7 november 2002 afgelegde verklaring werden de werken indertijd uitgevoerd in opdracht van haar ondertussen overleden echtgenoot in zijn hoedanigheid van toenmalig zaakvoerder van tweede gedaagde.

2. Verbetering/aanvulling dagvaarding

In de dagvaarding staat bij materiële vergissing vermeld dat de bouwmisdrijven, zoals omschreven in de belastleggingen A 1, A 2 en B, uitsluitend werden begaan op het ten kadaster onder gekend perceelnummer. Het proces-verbaal van Inspecteur van Politie van de politiezone regio d.d. 20 maart 2003 met in bijlage gevoegde foto's en uittreksels uit de kadastrale legger, alsmede het uittreksel uit het kadastraal plan releveert echter dat de niet vergunde werken werden uitgevoerd op de percelen grond, gelegen aan de to in kadastraal gekend onder perceelnummers o.m. prefabgebouw, containers en deel verhardingswerken) en (verhardingswerken). Blijkens de door gedaagden neergelegde stukken werd het perceelnummer met een oppervlakte van 29 are 60 ca op 2 december 1996 aangekocht door eerste gedaagde en haar inmiddels op 3 oktober 2002 overleden echtgenoot,

Gedaagden roepen in dat de rechtbank de dagvaarding met betrekking tot de belastleggingen niet mag verbeteren in de mate hierin een foutief perceelnummer zou zijn aangeduid.

Door de precieze beschrijving van de niet vergunde werken op van het terrein, waar ze wederrechtelijk werden uitgevoerd - te weten op het terrein gelegen te zijn gedaagden afdoende ingolicht om met precieze zekerheid te weten wat hen ten laste wordt gelegd, zodat zij met de vermeldingen in de dagvaarding duidelijk genoeg het voorwerp van de vervolging kunnen kennen.

Bijgevolg kan er geen bezwaar bestaan om volledigheidshalve de dagvaarding met betrekking tot de ligging en de eigendom van de percelen, waarop de bouwmisdrijven werden begaan, als volgt aan te vullen en te verbeteren:

«de eerste:

1. door op het terrein gelegen te
 ten kadaster gekend onder
 in eigendom toebehorende aan on-
 dernemingsnummer opgericht bij notariële akte
 d.d. 14-03-1992, met zetel te
 en perceelnummer bij notariële akte d.d. 2-12-1996
 aangekocht door en derhalve
 na het overlijden van eerstgenoemde op 3 oktober 2002 thans
 alvast deels nog in volle eigendom en deels in naakte eigendom
 toebehorend aan

(beschrijving werken):

- verharden terrein met steenslag (45m x 25 m);
 - stapelen van containers;
 - plaatsen prefabgebouw;
- te op niet nader te bepalen data in de pe-
 riode gaande van in de loop van 1999 tot 30-04-2000;»

3. De strafvordering

3.1 Zoals hierboven reeds uiteengezet situeert zich het ter-
 rein, waarop verhardingswerken werden uitgevoerd deels op het
 perceel in eigendom toebehorend aan tweede
 gedaagde, en deels op het perceel dat door
 eerste gedaagde en haar inmiddels overleden echtgenoot op 2
 december 1996 werd aangekocht.

Blijkens de notariële aankoopakte d.d. 2 december 1996 behoor-
 de het perceelnummer in eigendom toe aan
 en die dit
 onroerend goed aldusdanig als landbouwgrond ook gebruikten,
 zodat hieruit komt vast te staan dat het terrein bijgevolg pas
 na datum aankoop door eerste gedaagde en haar inmiddels over-
 leden echtgenoot werd verhard!

Uit de aankoopakte d.d. 23 augustus 1994 valt anderzijds ner-
 gens af te leiden dat het perceelnummer in verharde
 staat door tweede gedaagde werd aangekocht. Enkel wordt in de
 notariële akte melding gemaakt van de oprichting door de vo-
 rige eigenaars, van een
 nieuw bedrijfsgebouw.

3.2 De bewering dat de werken zijn uitgevoerd op instructie
 en op kosten van tweede gedaagde, huurster en gebruiker van
 dat perceel, toen nog handelend door zaakvoerder
 en enig bedrijfsleider, is éénszijdig en onbewezen.

De in bijlage aan het dagvaardingsexploot gevoegde stukken van
 het vennootschapsdossier waarleggen overigens de bewering dat
 eerste gedaagde toen trouwens nog helemaal niet actief was in
 de vennootschap.

Krachtens artikel 11 van de statuten, zoals in de oprichtingsakte d.d. 14 maart 1992 te lezen staat, is eerste gedaagde immers samen met haar inmiddels overleden echtgenoot statutair zaakvoerder van tweede gedaagde en leidde zij blijkens de in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde akten na intrekking van de aan _____ verleende volmacht vanaf 31 mei 1994 de vervoerswerkzaamheden van de vennootschap tot 18 november 1997, datum waarop zij haar desbetreffende machten delegeerde aan _____.

Het dient dan ook te worden aangenomen dat zij samen on in overleg met haar inmiddels overleden echtgenoot de niet vergunde werken heeft laten uitvoeren.

Overigens bepaalt artikel 66, 2de lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996 dat de misdrijven, begaan bij het gebruik van een grond voor het opstellen van vaste of verplaatsbare inrichtingen, niet alleen kunnen ten laste worden gelegd van degene die ze heeft opgesteld, maar ook van de eigenaar die de opstelling heeft toegestaan of gedoogd. Deze bepaling is toepasselijk op eerste gedaagde in haar hoedanigheid van toenmalige mede-eigenaar van perceel nr. _____ waarop verhardingswerken werden uitgevoerd (telastlegging A 1).

3.3 De voorliggende stukken, en inzonderlijk de foto's welke als bijlage aan het proces-verbaal d.d. 20 maart 2003 zijn gevoegd, laten enkel toe te besluiten dat het terrein met steenslag werd verhard. Of hiertoe voorafgaandelijk de grond eerst werd uitgegraven tot een zekere diepte en de afgegraven grond vervangen werd door steenafval, waarop vervolgens steenslag werd aangebracht, valt op grond van de voorliggende stukken niet op te maken. Tijdens haar verhoor op 7 november 2002 hield eerste gedaagde in ieder geval staande dat het terrein enkel met steenslag is verhard zodat alle afwatering kan doorsijpelen.

Op basis van de voorliggende gegevens van het strafdossier wordt derhalve niet aangetoond dat de in de telastlegging A 1 omschreven werken, bestaande uit het verharden van het terrein met steenslag (45m x 25m), het gebruiken van een grond voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen uitmaken, waarvoor op grond van het toen geldend artikel 41 § 1, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996 een voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning vereist was.

Met verwijzing naar de o.m. door gedaagden in besluiten aangehaalde rechtspraak komt de telastlegging A 1, in zoverre ze betrekking heeft op de werken, bestaande uit het verharden van het terrein met steenslag (45m x 25m), dan ook niet naar genoegen van recht bewezen voor.

De telastlegging A 1, in zoverre ze betrekking heeft op de werken, bestaande uit het stapelen van containers en het plaatsen van een prefabgebouw, komt echter wel in hoofde van eerste gedaagde naar genoegen van recht bewezen voor en werd aldusdanig door haar tijdens haar verhoor op 7 november 2002 ook niet betwist.

3.4 Gelet op artikel 7 van het Handhavingsdecreet, alsmede de arresten van het Arbitragehof (thans Grondwettelijk Hof) d.d. 22 juli 2004 en 19 januari 2005 en van het Hof van Cassatie d.d. 22 februari 2005 werden de telastleggingen A 2 en B (instandhouding) gededenaliseerd, aangezien de niet vergunde werken zich niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied bevinden.

3.5 Bij de bepaling van de strafmaat hoofdzakelijk de telastlegging A 1, in zoverre betrekking hebbend op de niet vergunde werken, bestaande uit het stapelen van containers en het plaatsen van een prefabgebouw, kan rekening worden gehouden met de eerder geringe weerslag op de onmiddellijke omgeving, aangezien aansluitend aan het reeds bestaand bedrijfsgebouw uitgevoerd.

Een geldboete, zoals hierna bepaald, dient eerste gedaagde echter de ernst van de lasten haar weerhouden feiten te doen inzien, en haar aan te zetten in de toekomst voortaan de voorschriften inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw strikt na te leven.

Eerste gedaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat zij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet haar op één veroordeling na wegens niet naleving van de reglementering op de rij- en rusttijden nog blanco strafverleden op leeftijd, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de helft van de op te leggen geldboete in de mate, zoals hierna verder uiteengezet.

De Rechtbank stelt vast dat de feiten A 1, in zoverre betrekking hebbend op de niet vergunde werken, bestaande uit het stapelen van containers en het plaatsen van een prefabgebouw, gepleegd werden vóór 01 januari 2002 waarbij ingevolge artikel 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 de huidige bestraffing een zwaardere bestraffing uitmaakt zodat bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf dient te worden toegepast, namelijk door de uit te spreken geldboete te delen door 40,3399 waarbij alsdan de opdecimes geldend op de datum van de feiten dienen te worden gerekend.

4. De herstelvordering

4.1 De herstelvordering voor de strafrechter is afhankelijk van de beslissing van het parket om al dan niet te vervolgen (cfr. Arbitragehof, 28 maart 2002, T.M.R., 2002, afl. 3, 233), en wordt derhalve slechts bij de strafrechter door de strafvordering aanhangig gemaakt.

In casu werd de strafvordering pas door de betekening op 26 maart 2004 van het dagvaardingsexploot aanhangig gemaakt op een ogenblik dat het verval van de strafvordering met betrekking tot de instandhoudingsmisdrijven, zoals omschreven in de telastleggingen A 2 en B, ingevolge de depenalisering op 22 augustus 2003 reeds was ingetreden.

Bijgevolg is de rechtbank niet meer bevoegd om kennis te nemen van de herstelvordering in de mate ze is gesteund op de telastleggingen A 2 en B (cfr. arresten Hof van Cassatie d.d. 13 december 2005, en T.R.O.S. 2006, afl. 44, 328 en 330 en 10 oktober 2006, AR T.R.O.S. 2007, afl. 45, 88).

4.2 Inzoverre gesteund op de telastlegging A 1 is de rechtbank evenmin bevoegd om kennis te nemen van de herstelvordering in de mate hierin het verwijderen van de verharding wordt gevorderd, golet op de uit dien hoofde te verlenen vrijspraak van eerste gedaagde.

Dit geldt evenzeer met betrekking tot het gevorderd dempen van de poel en herstellen van het niveau van het terrein, aangezien gedaagden uit dien hoofde zelf niet werden vervolgd.

4.3 Inzoverre gesteund op de telastlegging A 1 blijft de rechtbank echter wel bevoegd om van de herstelvordering kennis te nemen voor wat de gevorderde verwijdering van de containers en de afbraak van het prefabgebouw met het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en herstel van het terrein in de oorspronkelijke toestand betreft.

Dit onderdeel van de herstelvordering komt gegrond voor, daar blijkens het proces-verbaal van Inspecteur van Politie van de politiezone regio d.d. 20 maart 2003 tot alsdan niets werd ondernomen om de zaak in huidige toestand te herstellen en door gedaagden evenmin wordt aangetoond dat sindsdien het prefabgebouw en de containers van het terrein werden verwijderd.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
 2, 40, 66, 100 van het Strafwetboek;
 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op
 het gebruik der talen in gerechtszaken;;
 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek
 van Strafvordering;
 77 van het Koninklijk besluit dd. 27 april 2007 houdende al-
 gemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en
 andere bepalingen, zoals gewijzigd;
 1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecisionen op de
 strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.
 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 en de artikelen hiervoren aangehaald onder tenlastelegging A.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verbetert en vult de dagvaarding met betrekking tot de ligging
 en de eigendom van de percelen, waarop de bouwondernemingen wer-
 den begaan, als volgt aan:

«de eerste:

1. door op het terrein gelegen te
 ten kadaster gekend onder
 in eigendom toebehorende aan on-
 dernemingsnummer opgericht bij notariële akte
 d.d. 14-03-1992, met zetel te
 en perceelnummer bij notariële akte d.d. 2-12-1996
 aangekocht door en derhalve
 na het overlijden van eerstgenoemde op 3 oktober 2002 thans
 alvast doels nog in volle eigendom en doels in naakte eigendom
 toebehorend aan
 (beschrijving werken):
 - verharderen terrein met steenslag (45m x 25 m);
 - stapelen van containers;
 - plaatsen prefabgebouw;
 te op niet nader te bepalen data in de pe-
 riode gaande van in de loop van 1999 tot 30-04-2000;»

Stelt vast dat de strafvordering met betrekking tot de feiten
 sub A 2 en B vervallen is ingevolge opheffing van de strafwet
 en verleent dienvolgens ontslag van verdere rechtsvervolgning
 aan gedaagden, zonder kosten.

Verklaart de telastlegging A 1 in hoofde van eerste gedaagde, in zoverre ze betrekking heeft op de werken, bestaande uit het verharden van het terrein met steenslag (45m x 25m), niet bewezen, spreekt haar vrij en verleent dienvolgens ontelag van verdere rechtsvervolgning aan eerste gedaagde, zonder kosten.

Verklaart de telastlegging A 1 in hoofde van eerste gedaagde, in zoverre ze betrekking heeft op de werken, bestaande uit het stapelen van containers en het plaatsen van een prefabgebouw, bewezen en veroordeelt eerste gedaagde uit dien hoofde tot een geldboete van 200/40.3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op (200 : 40,3399 x 200 =) 991,57 euro.

Veroordeelt eerste gedaagde tot het betalen van de helft van de gedingskosten, in het geheel begroot op 63,15 euro, kosten veroorzaakt zijnde door de in haren hoofde bewezen verklaarde feiten, en tot het betalen van een vergoeding van 28,84 euro.

Legt de helft van voormelde gedingskosten ten laste van de Belgische Staat.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van twee maanden.

De Rechtbank stelt vast dat de veroordeelde nog geen veroordeling heeft opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar voor wat betreft de helft van de geldboete en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimemen = 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele rodders.

Verklaart zich niet bevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering:

- in zoverre ze is gesteund op de telastleggingen A 2 en B;
- in zoverre ze is gesteund op de telastlegging A 1 en hierin het verwijderen van de verharding wordt gevorderd;
- in de mate hierin het dempen van de poel en het herstellen van het niveau van het terrein wordt gevorderd.

Verklaart de herstellvordering, in zoverre gesteund op de telastlegging A 1 en hierin de verwijdering van de containers en de afbraak van het prefabgebouw met verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en herstel van het terrein in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd, ontvankelijk en gegrond.

Beveelt derhalve het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen de zes maanden, hetgeen impliceert: het verwijderen van de containers en het afbreken van het prefabgebouw met verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van het terrein in de oorspronkelijke toestand.

Zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

Voor het geval dat de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan zal kunnen voorzien, zulks op kosten van de veroordeelde.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dertien november tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;

griffier.

De griffier,

De Voorzitter.